

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26, I.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26/I.

Lisi
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo
Stane četrletno: K 10.000
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.
Posamezna številka 1000 kron

Leto IV.

Dunaj, 16. julija 1924.

Št. 29.

Občni zbor.

(Konec.)

Šole in uradi.

Kratko omenim, da naše šolsko vprašanje ni prišlo niti korak naprej, delajo se vedno nove zapreke, posebno v Št. Rupertu pri Velikovem, kjer si ljudstvo želi šolske sestre kot učiteljice, a jih vlada izganja, ker so, četudi že dolga leta na Koroškem, postale po mirovni pogodbi tuje državljanke. Koroška vlada odločno zahteva, da dve sestri zapustita Avstrijo. Glede uradov omenjam, da nam zavračajo vse v slovenskem jeziku pisane vloge.

Po vsem tem se „lepo sliši“, če ista „Bauernzeitung“ piše: Da se Slovenci veselijo posebne naklonjenosti cerkvenih in posvetnih oblasti, njim je raba njihovega materinega jezika pri uradih jezikovno mešanega ozemlja zadržana, oni imajo utrakvistične šole, kakor si jih želi pretežna večina slovenskih sodeželanov itd.

Namen je prozoren: na zunaj pesek v oči, v kakem raju da smo, na znotaj pa ostuden in brezobziren pritisk na zadnjo postojanko našega jezika, na cerkev. Ako konzul g. Protič, res ni bil samo radi vlomov poklican v Beograd, ampak tudi zavoljo razmer na Koroškem sploh; se popolnoma strinjamo s pozivom „Bauernzeitunge“, da naj da resnici čast, naj pove, da smo se koroški Slovenci izjavili za ustavo Koroške in Avstrije, a da smo kljub temu helotje, ki nas čaka železna pest, v prvi vrsti narodne duhovnike. (Za se so pa ob binkošnih zahtevali na zboru nemškega „Schutzbunda“ v Gradcu naravnost duhovnike, ki niso samo verski, ampak tudi narodni voditelji občin. Op. ured.)

Zadnji vzrok

neenakopravnosti na Koroškem in vseh ostudnih napadov pa je dejstvo, da se naši nemški sodeželani nič ne naučijo iz zgodovine. Znali so pisati o vzrokih, zakaj je stara Avstrija razpadla, da edino zavoljo neenakopravnosti narodov v njej, a naprej ne mislijo. V pruski Šleziji je bil podoben položaj Poljakov, kakor je naš. Veliki nemški učenjak Virchow je svoj čas zalteval od pruske vlade za Poljake v Šleziji: *Ausbau der Schulen auf polnischer Grundlage, Rechtsgleichheit der Volksstämme, Selbstregierung in Staat und Gemeinde, nur ein solches Vorgehen werde die Oberschlesier innerlich ans Reich fesseln; auf jedem anderen Wege werde es schliesslich von der slavischen Welle verschlungen werden*. (Preureditev šol na poljski podlagi, enakopravnost obeh narodov, samovladje v državi in občini; le tako postopanje bo Šlezijce priklenilo na državo; po vsaki drugačni poti se bo Šlezija utopila v slovanskem morju.) K temu je nemški koroški list leta 1921 pripomnil, da so Virchowi nazori kakor prorokovanje. Čas bi že bil, da Avstrija pokaže, „da je res zmožna, državljanom druge narodnosti zagotoviti popolno svobodo in nemoten razvoj“, kakor je rekel l. 1921. zvezni kancler Schober. Čas bi že bil, da se gonja proti nam neha, ki škoduje ugledu naše države; mi nikoli nismo prikrivali, da smo za spravo, a seve na podlagi načela: Kar ti nočeš, da ti drugi stori, tega tudi drugim ne stori!

Gospodarski položaj.

Politični nezadovoljnosti se pridružuje še naša gospodarska nezadovoljnost. Veselimo se pridobitev naših delavcev od l. 1918. naprej, a navdaja nas z globoko žalostjo in skrbjo, kaj

bo z našim kmetiskim ljudstvom. Gospodarska politika v Avstriji je bila do sedaj tako uravnana, da so bile tovarne zavarovane, kmetje pa na milost in nemilost izročeni bogatejšim sosednim državam. Zato je sedaj na kmetih tako pomanjkanje denarja.

Drugi vzrok naše nezadovoljnosti so pa ogromni davki. Naložili so se novi davki in pomnožili stari, kar za 100%. In naš kmet se v davkariji ne more zgovoriti kakor bi se rad, ampak je plačevanje davkov mutasto dejanje in kmetje se smejo samo doma jeziti, da so pri približno enakih posestvih tako ogromni razločki v davkih. Duška tej naši nezadovoljnosti sta dala naša poslanca v deželnem zboru in sta bila edina, ki se teh bremen nista upala zagovarjati.

Ta gospodarska kriza na kmetih je vzrok, da naše posojilnice ne morejo še razviti pravega delovanja, a sem prepričan, da si bodo, ako doba ostane mirna, z razumnim postopanjem pridobile staro važno mesto v našem narodnem gospodarstvu in nam pomagale ohraniti našo narodno posest.

Končno lahko označim naš položaj: **politično notranja okrepitev društva vsled pomnoženih napadov, na zunaj napredujoča neenakopravnost, gospodarsko na napredujoče obubožanje kmetškega ljudstva.**

Kakor smemo upati, imamo daljšo dobo pred seboj prosto volitev; to dobo izrabimo v svojo okrepitev in noben naval nas ne bo ne strl in ne okrušil.

G. poslanec Poljanec poroča o položaju slovenskih poslancev v deželnem zboru. Dežela ima ogromna bremena in najhujše breme so učiteljstvo, ki je nam povsem nasprotno. Nad polovico vseh izdatkov gre samo za šole,

PODLISTEK

Premešana deklica.

In glejte, siromak gre zopet v gozd po drva. Naseka pol voza — a že se je zmračilo. Zato ostane čez noč v gozdu:

„Se bom pa jutri vrnil s polnim vozom domov.“

In preiščuje, kje bi prenočil. Kraj je bil pust in poln divjih zverí; ako leže zraven konja, bi ga lahko požrle divje zverine. Gre dalje v goščavo in spleza na visoko jelko.

Ponoči pa pridejo na isti kraj razbojniki, sedem ljudi, in reko:

„Durice, durice, odprite se!“

Takoj se odpro duri v podzemlje in razbojniki zneso sem svoj plen; ko so vse znosili, zapovedo:

„Durice, durice, zaprite se!“

Duri se zapro, a razbojniki zopet odidejo za plenom.

Kmet je to videl, in ko se zopet naokoli vse pomiri, pride z drevesa:

„Ajd, naj še jaz poskusim, mogoče se tudi meni odpro durice.“

In komaj izreče: „Durice, durice, odprite se!“ že so na stečaj odprte.

Gre pod zemljo in vidi cele kupe zlata, srebra in še marsikaj. Siromak se razveseli in ob zori začne vleči cele vreče z denarjem na beli dan. Razloži drva z voza, a potem začne nakladati nanj srebro in zlato in odpelje domov.

Sreča ga žena:

„Oj, ti ded dedasti! Malo da nisem umrla od žalosti, ker sem si zmeraj mislila kje si? Ali te ni ubilo drevo, ali požrla zver?“

Kmet pa reče posebno vesel:

„Ne bodi žalostna, žena, Bog je nama dal srečo, blago sem našel, pomagaj mi nositi vreče.“

Ko je izvršil ta posel, gre k bogatemu bratu in mu vse pove, kako je bilo; tudi ga povabi, naj gre z njim po srečo.

Ta je bil zadovoljen. Prideta v gozd, poiščeta jelko in zakličeta:

„Durice, durice, odprite se!“

Duri se odpro. Začneta vleči na dan vreče z denarjem. Siromašni brat je naložil voz in bil zadovoljen, a bogatemu je bilo vse premalo.

„No, brate, le pojdi,“ reče bogatin, „jaz pridem takoj za teboj.“

„Dobro, a ne pozabi reči: Durice, durice, zaprite se!“

„Ne bom, ne!“

Siromak odide, a bogati brat se nikakor ne more ločiti od denarja. Vsega ni mogel odnesti naenkrat, a škoda se mu je zdela drugo pustiti. V tem ga prehiti noč. Pridejo razbojniki, ga najdejo v podzemeljski shrambi in mu odrobijo glavo. Pomečejo svoje vreče z voza, nalože namesto njih ubitega nanj, prebičajo konja in ga puste na svobodo. Konj zdirja iz gozda in pripelje ubitega bogataša domov.

Glavar razbojnikov pa začne psovati tistega, ki je ubil bogatega brata:

„Zakaj si ga ubil, preden je bil čas za to? Treba bi ga bilo prej vprašati, kje živi? Imeli smo mnogo blaga, in gotovo ga je on odnesel. Kje ga hočemo zdaj iskati? No, tisti, ki ga je ubil, naj ga tudi najde!“

Kmalu nato začne ubijalec spraševati naokoli, ali se ne bi našlo njihovo blago? Pride tudi čisto slučajno k siromašnemu bratu v trgovino; kupi to in to in opazi, da je gospodar žalosten. Zato vpraša:

„Zakaj si tako potrť?“

Ta mu reče:

„Imel sem starejšega brata, ali zadela ga je nesreča; nekdo ga je ubil, predvčerajšnjim ga je pripeljal njegov konj na dom z odsekano glavo, in danes smo ga pokopali.“

Razbojnik spozna, da je prišel na sled; začne dalje vpraševati in se dela zelo žalostnega. Izve, da je ubiti zapustil vdovo in vpraša, ali ima sirota lastno hišico?

„Ima, ima hišo, pa še kakšno!“

„Kje pa? Prosim te, pokaži mi jo!“

Kmet gre in mu pokaže bratovo hišo.

Razbojnik vzame rdeče barvilo in napravi znamenje na vratih.

„Zakaj to?“ ga vpraša kmēt, a ta mu odgovori:

„Rad bi zapuščeni siroti pomagal, in da lažje najdem hišo, sem jo zaznamoval.“

„Ej, dragi moj, moji svakinji ni treba ničesar, hvala Bogu, vsega ima dovolj.“

„A ti, kje stanuješ?“

„Glej, to je pa moja hišica.“

od katerih imamo samo pokvarjene značaje, ki se celo svojega rodu sramujejo. In za to delo so učitelji na slovenskem ozemlju še celo boljše plačani! In kljub tem ogromnim izdatkom za učitelje naj bi sedaj občine prevzele še plačilo 7 milijard za šolstvo, kakor je bilo predlagano prejšnji dan. Midva z g. dr. Petekom sva bila proti tem bremenom in tudi soc. demokratom tako obremenjenje občin ni bilo vse eno, midva še posebej proti, ker nas pri nobenem šolskem zastopstvu nočejo imeti, samo za plačevanje bi bili dobri. Šploh so v Avstriji izdatki za uradnike že tako visoki, da je celo odgovoren in ugleden politik na Dunaju rekel: „Če bodo Avstrijo uničili, jo bodo uradniki“. Zato za tak uradniški sistem nismo pod nobenim pogojem, ker naša dolžnost je, varovati kmeta, delavca in malega obrtnika prehudih bremen in to sva po svojih močeh storila.

O šolskem vprašanju poroča o ironičnem odgovoru g. Bende na dr. Petekov govor o koroškem šolstvu. **Šolske razmere na slovenskem Koroškem so sramota za 20. stoletje, ki bi je vsem zdravim vzgojevalnim načelom v obraz.** Dokler se pouk ne postavi na podlago materinje jezika, že iz ljubezni do otrok, ne moremo biti za sedanji šolski sistem. **Boj za šolo se bo bil naprej, mi ne odnehamo dotlej, da zmaga pamet nad politiko v šolskem vprašanju.** Tudi v kmetijske šole ne moremo dati svojih fantov, dokler so takšne. Naše mladine ne damo uničiti po takih šolah moralno in narodno in versko.

Za tem poroča o prizadevanju za uravnavo Globasniškega potoka in Zile, ki obe kmetom delata ogromno škodo.

Končno omenja še sklenjeni davek na mošt, da sedaj ne bo treba več naznanjevati, če kdo mošt napravlja samo za domačo porabo.

Po blagajniškem poročilu se je vršila debata o spremembi društvenih pravil, določiti članarine za tekoče leto in volitev novega odbora. Za predsednika se je vnovič soglasno izvolil deželni poslanec g. dr. Petek, ostalim odbornikom pa stari odbor z malimi spremembami.

Nato je predsednik zaključil občni zbor ter pozval navzoče k vstrajnemu sodelovanju z besedami: **Neustrašeno v boj za naše pravice!**

Nekaj misli k odgovoru.

Svoj čas smo imeli vladno. Ni bila vsigdar bogve kaj prida, a nekaj je le pomenila. Zdaj imamo še lepo vladno poslopje v Kolodvorski ulici, a vlade tam ni več. Zdaj postavi politična stranka najvišje uradnike, ministre in deželne glavarje. Sedaj vlada stranka in ne več oblast nad strankami. Za Slovence veljajo sedaj postave tako daleč, kakor se to poljubi nasprot-

Razbojnik napravi tudi na njej enako znamenje.

„Pa čemu to?“

„Ti si se mi zelo priljubil, zato bom hodil k tebi prenočevati.“

Razbojnik se vrne k svoji četi in pove vse povrsti; zmenijo se, da pojdejo nočoj in da oplenijo in pomore vse v obeh hišah, a svoje blago vzamejo s seboj.

Siromak pride domov in pove:

„Uprav zdaj-le sem se seznanil z mladim človekom, ki je znaznamoval moja vrata. Jaz bom, je dejal, zmeraj hodil k tebi prenočevati. Jako imeniten dečko! In kako je žaloval za mojim bratom, kako je hotel pomagati njegovi ženi!“

Žena in sin poslušata, a hči rejenka mu pravi:

„Očka, ali se ne motiš? Ali bo to prav? Ali niso razbojniki ubili strica in iščejo zdaj pri nas svoje blago? Prišli bodo, vse pograbili, in ti ne boš smrti ubežal.“

Kmet se preplaši:

„Križ božji! Saj ga res nikdar poprej nisem videl! Pa je nesreča v hiši! Kaj bo pa zdaj?“

Hči reče:

„Pojdi očka, vzemi rdečega barvila pa pojdi okoli vseh sosedov in zaznamuj vrata s takšnimi znaki!“

Kmet gre in zaznamuje vrata po vsem sosedstvu.

nim nam strankam, ki imajo vladno v rokah. Svoj čas so se stranke, ako se jim je godila krivica, obračale do vlade, in vlada je morala vsaj posredovati. Zdaj pa ena stranka postavi svojega malika, zagrne ga v vladni plašč, prične svojo strankarsko muziko, in zahteva, da ga naj vsi molijo.

Če se danes v deželnem zboru obrača vsemuški strankar do deželnega glavarja, ki pripada enaki stranki, naj pove, kaj misli storiti proti Slovincem, je vse to pušna šala v polletni vročini, ker deželni glavar itak sme samo to reči in storiti, kar mu stranka dovoli. Vprašanje in odgovor sta od enega in istega. — Pa vendar ne mislijo, da so v dunajskem Praterju?

Nekaj moramo pa le resno povedati: naša vlada je silno slabo poučena! G. deželni glavar je vzel v deželnem zboru: „Porabi slovenskega jezika se pri oblastih, ne da bi trpel nemški državni jezik, v krajih, kjer je ta jezik običajen, ne dela nobena ovira, tako malo kakor v osebni občevanju.“

Tako pušne govoriti deželnega glavarja, med tem ko okrajni glavar v Velikovcu v čisto slovenskem okraju kaznuje župnika, ki se je poslužil dvojezičnega kuverta, prepoveduje v župnih uradih vsaki slovenski napis, prepoveduje dvojezične pečate in zahteva, da se na dvojezičnih tiskovinah prelepi vsaka slovenska beseda, ter ukazuje, da se mora župni urad v občevanju s strankami posluževati nemškega jezika! G. deželni glavar je ali silno slabo poučen o stvarih, ki se gode v deželi, ali, če je poučen, kaj naj rečemo, če še potem govori, kakor je govoril v deželnem zboru?

Zadeva o ulomih v konzulat kralj. SHS. nas sicer nič ne briga, a čudimo se, da je deželna vlada o prvem ulomu zvedela še le zdaj, ko se je o njem že kar takrat po mestu govorilo.

Konečno pozivlja g. deželni glavar vse „državi in deželi zveste“ prebivalce, naj zavračajo slovensko gibanje! Nam se pa zdi, da „prebivalci“ nimajo nič zavračevati, sicer se zopet začne pretep. Zavračajo naj oblasti po postavah! G. glavar še žalibož ne zna ločiti deželnega glavarja od voditelja Heimatdiensta. Tisto govorjenje o ljudeh, ki so „državi in deželi zvesti“ pa se je že obrabilo, kakor stara plošča v gramofonu, ki je vsa hripava in se v boljši družbi ne more več devati v aparat. Ljudje sedaj raje govorijo o neznosnih davkih, o vzrokih in virih, odkod prihajajo visoki davčni ključi, o Bauernbundske oblasti, ki kmetom predpisuje cene, a nikoli tovarnam in trgovinam ali celo bankam obresti itd., k večjemu še to pristavijo, da se je uresničilo, kar se je preokovalo. Ljudstvo hoče izhajati in živeti, ne pa — se pretepati.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija. Dr. Seiplu gre vedno boljše. V nedeljo je bral že prvo mašo v okrevališču. Pelje se tudi vsak dan v svojem samodruhu v okolico Dunaja na izprehod. — Parlamentarni odbori pridno pretresujejo uradniški plačilni zakon in carinski zakon, ker bi jih spravili radi še pred počitnicami pod streho. Menda to ne pojde. — S skrbjo nas navdaja padajoča tendenca naše krone v Curihu. To je zelo slabo znamenje, nekaj odsev našega razdrapanega narodnega gospodarstva. Narodni gospodarji sodijo, da gospodarsko krizo še nismo preboleli in da slabi časi še pridejo. Krizo vsekakor pospešujejo bančni krah; v denarnih težkočah se nahajata tudi Wiener Bankverein in Verkehrsbank. Temu se ni čuditi, če pomislimo, da ima Wiener Bankverein približno 3000 uradnikov, ki dobivajo na mesec poprečno po 5 milijonov, a kje so še višji uradniki in druge potreščine. Banka bi morala zaslužiti na dan milijarde, ako bi hotela kriti vse. — Trgovska pogodba med Nemčijo in našo državo se je sedaj v Pragi podpisala, v teku pa so trgovska pogajanja s Češkoslovaško. — Generalni komisar bo poklical še strokovnjaka za pošto in telegraf, kakor prej za železnice. Zopet bo treba šteti milijarde. Tako se nas izmoggava. — Jugoslovanski zunanji minister dr. Ninčič se je pripeljal v ponedeljek na Dunaj ter obiskal

dr. Seipla, dr. Hainischa itd. Pričeli so se predrazgovori za bodoča trgovska pogajanja. Dr. Ninčič je bil sijajno sprejet.

Jugoslavija. Politični položaj še ni razčiščen. G. Pašič poizkuša doseči volilni mandat in razpust skupščine, opozicija pa stremi za vladno čistih rok, to je ministri, katerih roke še niso omadeževane s korupcijo. Ker se je vrnil kralj te dni z Bleda nazaj v Beograd, se pričakuje, da se bo položaj v kratkem razčistil. Na pogovor je bil pozvan že skupščinski predsednik. Želeti bi bilo, da dobi Jugoslavija že enkrat vladno, s katero bodo zadovoljni vsi Jugoslovani. Te neprestane krize so tudi državi na ugledu mnogo škodovali. — Z Italijo so se vodila že od sklepa prijateljske pogodbe v Rimu trgovska pogajanja, ki so se te dni zaključila. Italijani so stavili večkrat nesramne zahteve, zato se ni čuditi, da so se pogajanja tako dolgo vlekla. Za Jugoslavijo je najbolj nevaren sosed Italija. — Proti Radiču je dvignjena obtožba. Ko se je hotel vrniti iz Moskve na Dunaj, mu je avstrijska vlada sporočila, da tukaj ni več dobrodošel, ker je zlorabil azilsko pravo in je deloval proti prijateljski Jugoslaviji. Ako bi se zadržal mirno, bi ostal še lahko dalje tukaj, kjer je vse polno političnih beguncov iz vseh držav. — Jugoslovansko javnost neprenehoma vznemirjajo napadi Italijanov na slovensko-italijanski granici. V zadnjem času imamo zaznamovati kar štiri napade tudi s smrtnim izidom, dalje napad na jugoslovanskega uradnika v Postojni. Napadi se odigravajo navadno v še ne razgraničenem ozemlju. Ti napadi niso slučajni, ampak jih Italijani uprizarjajo z namenom, da bi izzvali diplomatski konflikt. Poznamo jih. Ker namena niso dosegli, se bodo mogoče vendar že enkrat odločili, da mejo natančno določijo.

Konferenca držav male antante je bila 12. t. m. v Pragi zaključena. Državniki so pretresali predvsem mednarodni položaj, razmerje držav male antante do sosednih držav, zlasti finančne obnove Avstrije in Ogrske, dalje stališče male antante do londonske konference in reparacijskega vprašanja. Rusko vprašanje je ostalo odprto. Prihodnja konferenca se vrši pozimi v Bukarešti. Vse delo praške konference je prevečlo ozračje odkritosrčnosti in popolne iskrenosti.

Macdonald je bil pretekli teden v Parizu, kjer je nadaljeval v Charquers začeta pogajanja z Herriotom glede Dawesovega izvedeniškega poročila. Nemce rezultat pogovorov ni zadovoljil ter pravijo, da je postal Macdonald napram Francoski preveč popustljiv. Tudi angleško javno mnenje z izidom ni preveč zadovoljno. To so bile zadnje priprave za londonsko konferenco, ki se je danes pričela.

Atentat na Zaglul pašo, egiptovskega ministrskega predsednika, se je izvršil v Aleksandriji, ko je hotel stopiti v vlak, da bi prisostvoval kot gost kralja bajramu. Strel iz revolverja ga je ranil na levi strani prsi. Krogla je ostala poleg srca. Prebivalstvo mu je priredilo viharne ovacije... Atentator je bil prijat.

Iz Brazilije prihajajo že nekaj časa vesti o vstaji, vendar točne slike si ni mogoče ustvariti, ker po poročilih zmagujejo vladne čete in vstaši, kar je v resnici seveda nemogoče. Menda je vlada razširjala vesti o zmagi svojih čet samo vsled strahu pred borzo, ker bi valuta in vrednosti papirji takoj zdatno padli. Revolucija ima samo politični značaj in gre za tem, da odpravi ljudi, ki so sedaj na državni vladi in jih nadomesti z opozicijo. Vstaši so se polastili glavnega mesta San Paolo v državi San Paolo in vladni upravitelj je z vsem uradništvom zapustil mesto, kakor tudi poveljnik vladnih čet. Iz Buenos Airesa pa se naznanja, da so vstaši že ustanovili novo vladno. Povsod vre, vre, vre!

DOMAČE NOVICE

Bekštani. (Oddaja občinskega lova.) Kakor smo izvedeli, je bil v zadnji seji občinskega odbora oddan ves občinski lov „pod roko“ starim najemnikom in sicer za dosedanje prav nizko najemnino. Na podaljšanje teh najemniških pogodb so bili najbolj interesirani člani Bauernbunda in socijalno-demokratske stranke, ki so bodisi sami najemniki ali pa člani raznih lovskih družb. Zato sta ti dve stranki kljub temu, da zadeva ni bila na dnevnem redu seje

in kljub ugovoru slovenskih občinskih odbor-
nikov v navzočnosti in z glasovi najemnikov
in solastnikov lova sklenili, podaljšati najem za
nadaljnjih pet let. Ta sklep pomeni hudo oško-
dovanje posestnikov, kajti najemnina, ki je bila
določena že pred več letih, nikakor ne odgo-
varja več današnjim denarnim razmeram, niti
vrednosti lova. Na drugi strani pa tudi vidimo,
da imajo posamezne vasi svoje stalne izdatke
za različne neobhodne naprave, kakor n. pr.
za požarne brambe, vodovode, električne na-
peljave itd., za katere namene treba dovoljnih
denarnih sredstev. Z denarjem, ki se izkupi
za lov, se da tedaj mnogo potrebnega in ko-
ristnega napraviti. V resnici so uvideli mnogo-
teri posestniki neglede na pripadnost k stranki,
torej tudi pristaši Bauernbunda in social-
demokratske stranke, da je tako, očitno
med obema strankama dogovorjeno, podaljš-
anje občinskega lova, grdo izkoriščanje dav-
koplačevalcev. Vloženih je bilo proti tozadev-
nemu sklepu več rekurzov in kakor je slišati,
bo okrajno glavarstvo pritožbam ugodilo ter
vinilo zadevo oddaje občinskega lova občini
v ponovno razpravo. Radovedni smo le, kako
se bodo zagovarjali pred svojimi volilci „za-
stopniki kmetov“, bauernbundlerji in sociji, ki
so zopet enkrat prav pošteno zatajili socialni
program svoje stranke. Ta slučaj ponovno ka-
že, da je slovenska stranka edina, ki varuje
koristi posestnikov in se edina drži demokrat-
skega načela, da se treba ozirati na želje in
potrebe občanov, dočim sta ostali stranki imeli
pred očmi le interese najemnikov lova, torej
skrb za žepe posameznih mogotcev in ljudskih
izkoriščevalcev.

Šmarjeta v Rožu. (Redek jubilej.) Poročali smo
že, da je letos 1. maja minulo 40 let, odkar služi-
buje naš občinski tajnik Tevža Sablačan kot mežnar in organist
med nami. Nastopil je službo pri cerkvi 1. maja 1884 in
jo opravlja zvesto in marljivo nepretrgoma kljub slabi
plači do danes. V teh 40 letih je stregel pri krstu 1213
malim Šmarječanom, pel je ob poroki 145 poročnih
parom in spremljal pevajoč mizerere okoli 1000 rajnih na
zadnji poti h grobu. Kdo bi mogel prešteti, koliko potov
je v teh letih naredil v cerkev, kolikokrat je zvonil,
orgljal in pel! Kako je priljubljen pri vseh Šmarječanih
brez razlike, je pokazalo praznovanje njegove 40letnice
v nedeljo 6. julija. Že na predvečer so mu ob pokanju
topičev priredili pevci in velika množica ljudi podoknico
z bakljado in petjem, nato se je sprevod pomikal k žup-
nišču, kjer se je na vrtu razvila prisrčna slovesnost. V
nedeljo je šmarješka cerkev sprejela svojega zvestega
služabnika okrašena s cveticami, posebno orglje so bile
ozaljšane z venci. Zasluge jubilarja je znala ceniti tudi
višja cerkvena oblast. Od knezoškofijstva je prejel
slavljenec pohvalen dekret in knezoškof so mu poslali
blagoslov in sliko z lastnoročnim podpisom. — Sla-
vljencu čestitamo tudi mi še enkrat in mu želimo, da
obhaja med nami tudi še zlati in diamantni jubilej, 50-
in 60letnico, zdrav, čil in vedno dobrovoljen, kakor je
sedaj.

Lipa nad Vrbo. (Roparski napad.) V tukajšnji po-
staji je bil dne 5. t. m. napaden železniški čuvaj Egidi
Oitz. Napadalec je bil okoli 30 let star, srednje veliko-
sti, slabo oblečen s pokvečenim klobukom brez traka in
je pobil paznika z železno palico na tla. Iz blagajne je
pobral 38.000 K. Ko je zaslišal zjutraj tovorni avtomobil,
se je prestrašil in zbežal. Napadeni se je prepeljal v
Celovec, kjer se je moral podvreči operaciji.

Jezersko. V nedeljo na praznik sv. aposto-
lov Petra in Pavla je napravilo tukajšnje šol-
sko vodstvo v šolskih prostorih lepo veselico
s petjem, deklamacijami in igrami, ki je prav
dobro uspela. Tokrat niso nastopili na odru
samo učenci in učenke, ampak tudi okoli 18
doraščenih mladih deklet in nekaj moških, ki
so z milimi in močnimi glasovi prepevali kras-
ne slovenske pesmi. Petje je vodil tukajšnji
nadučitelj gospod Zdravko Švikaršič tako
spretno, da se je videlo, to napraviti zamore le
učen glasbenik. Deklamacije so bile lepe in do-
vršene. Po petju je bila predstava, kako so se
trije učenci in ena učenka pri mizi prepirali
med seboj, katera tekočina ima prednost pri
ljudeh, ali vino ali voda. Kolikor sem jaz slišal
in razumel, je zmagala voda. Ta nauk si naj
zapomnijo alkoholiki, ki dajejo vinu prednost
in ga brezumno častijo. Potem je bila glav-
na igra „Teta iz Amerike“, v dveh dejanjih, ka-
tero so mojstersko predstavljali razun tete u-
čenci in učenke. Neporedni in sebični „Jur-
ček“ si je moral zapomniti pregovora: „Laž
ima kratke noge“ in „Poštenosti cesta najdalje
pelja“. — Lepo prireditve ste zaključili dve
krasni koroški narodni pesmi: „Jaz pa pojdem

na Gorenjsko, tje na zgornje Štajersko“, in pa
„Tam za gmajnico, tam za jezero“, ki ste poslu-
šalcem posebno dopadle. Veselica je bila prav
dobro obiskana, še nekaj tujcev letoviščarjev
je bilo med obiskovalci. Čisti dobiček prire-
ditve je namenjen za dobre namene. Prav je, da
se mladina uči lepe narodne pesmi, da bo svo-
jemu slovenskemu narodu vedno zvesta ostala.

Bilčovs. (Novi zvonovi.) Težko smo pri-
čakovali dan prihoda naših novih zvonov. Ta
dan bomo pomnili vsi celo življenje, kajti Bil-
čovs je priredil zvonovom tako slovesen spre-
jem, da kaj takega še najstarejši ljudje v naši
fari ne pomnijo. Za prevažanje zvonov od ko-
lodvora v Celovcu do Bilčovsa je poskrbel
g. J. Jakopič. Hvala mu za njegovo nesebično
prizadevanje! Na meji fare je bil sprejem ve-
ličasten: velika množica faranov, požarna
bramba na konjih in peš, šolska mladina z uč-
itelji, več civilnih jezdecev, godba in pevci. Ob
pozdravnih besedah g. župnika Štiha ter ob
pozdravnih deklamacijah Krajgarjeve Micke
in Pepce Žel so zaigrale vsem navzočim v
očeh solze. Cesto so krasili lepi slavloloki v
vseh vaseh. Dne 22. pret. m. se je vršilo slo-
vesno blagoslovljenje. Blagoslovil jih je č. g.
Schenk iz Št. Jakoba. Dasi nam nebo ni bilo
milo, se je vendar zbrala mnogoštevilna mno-
žica faranov. Veliki zvon — blizu 1100 kg —
je namenjen spominu v vojni padlih; zato nosi
tudi imena vseh v naši fari padlih in vsled pos-
ledic vojne umrlih vojakov, katerih je 56. Na
drugi strani ima podobo sv. Jakoba in spodaj
napis: Kličem vas k edinosti! Dal Bog, da bi
ta klic Bilčovščani tudi poslušali in ohranili
tako edinstvo med seboj, kakor dozda, in če
mogoče, se še bolj združili. Drugi zvon — bli-
zu 700 kg — ima na eni strani podobo sv. Ja-
neza Krstnika ter pod njo napis: Kristjan, slu-
šaj na moj glas! Patron treznosti, zmernosti in
predhodnik Kristusov nas kliče: Bodite trezni!
Ne vtapljajte sebe in svoje otroke v pijači, v
alkoholu, ker tako ne pridemo do blagostanja.
Na drugi strani pa ima ta zvon podobo sv. Jo-
žefa in spodaj napis: Pojdite k Jožefu! Tretji
— blizu 160 kg — nosi podobo sv. Alojzija ter
spodaj napis: Jaz ljubim nedolžnost! Mladina,
slušaj ta klic in ljubi, čuvaj nedolžnost! Na
drugi strani pa ima podobo angelja varuha.
Mnogo dela so imeli naši tesarji. Hvala jim za
njih trud. Hvala pa tudi vsem tistim dekletom,
ki so se tako vneto trudile, da so spletle lepo
število vencev, s katerimi so bili zvonovi, sla-
voloki in cerkev, ter sploh vse, okrašeni. Lah-
ko ste na delo svojih rok ponosne, a ponosni
smo tudi mi, da imamo tako pridna in po-
žrtvovalna dekleta. Ob 4. uri so nam že zapeli.
Lepo mogočno done njih glasovi čez hribe in
plan, da smo jih res veseli. Najprisrčnejše pri-
znanje in hvala pa vsem darovalcem, ki so z
njih darežljivostjo pripomogli, da imamo tako
lepo zvonjenje. Z Mežnarjevo Mojcko jim kliče-
mo še enkrat: Bog živi vse dobrotnike, jih ču-
vaj, blagoslovi! Po smrti kličejo jim naj ne-
beški mir zvonovi!

Podjubelj. Nad vse slovesen dan je bil za
Podjubelj praznik prvakov apostolov, sv. Petra
in Pavla. Prihod novih zvonov je preplaval žup-
nijo z veliko radostjo in nedopovednim zado-
voljstvom. V slovesnem sprevodu je korakala
ogromna množica ljudstva na kolodvor, kjer
je čakal voz s tremi kar najkrasneje okinčanimi
zvonovi. Do solz ganljiv je bil prizor, ko je
šolska mladina s cveticami obsula novodošle
zvonove, ki jih je šolarica Marija Ibounig v
pretresljivi deklamaciji pozdravila. Ko je bo-
roveljski cerkveni pevski zbor zapel pesem
„Zvonček čuj“, se je začela pomikati dolga
vrsta belooblečenih deklet, družic, botrov, bo-
trin in ostalega ljudstva, spremljana od treh
duhovnikov, skozi Podgorjo proti farni cerkvi.
Prepevanje, godenje in streljanje s topiči je o-
znanjevalo vsej fari nove prihajajoče. Po sloves-
ni sv. maši so nove zvonove blagoslovili preč.
g. profesor Hutter iz Št. Jakoba v Rožu. Asisti-
rali so preč. gg. Ivan Petrič, provizor v Slov.
Plajberku, g. Jožef Hanisch, kaplan v Borov-
ljah in domači dušni pastir. Zelo pretresljiv je
bil trenutek, ko je ljudstvo, vse ganjeno, spre-
mljalo zvonove, ki so romali na svoja mesta, v
zvonik. Ta trenutek sta zlasti še povzdignila
godbeni zbor z lepim godenjem in pevski zbor
s krasno pesmijo. Vsa čast stavbinskemu moj-

stru, g. Türku, ki je s svojimi delavci že v krat-
kem času razveselil ljudi s prvim novim zvo-
nenjem, ki ga je občinstvo napeto poslušalo. —
Veliko zahvalo izrekamo odboru, ki je marlji-
vo zbiral po hišah darove za nabavo zvonov.
Vso priznanje zaslužijo družice in mnogo žena
in mladeničev, ki so žrtvovali večkrat cele
noči, da so z izvanrednim okrasenjem cerkve
povečali slovesnost. V častnem spominu pa
bodo ostali botri, botrinje ter vsi, ki so možato
pokazali darežljivost v prid zvonovom. — Pre-
pričani smo, da bo vsak župljan, na katerega
blago srce se bo še enkrat milo trkalo, stegnil
svojo darežljivo roko v korist zvonovom, da se
poravnajo računi, ki so se pokazali malo večje,
kakor smo bili prvotnega mnenja. Tisočeren
Bog plačaj, pa veljaj pevcem! Celi fari pa bodi
izrečena najlepša zahvala in priznanje za so-
delovanje pri nabavi zvonov! Vi pa, ljubi zvo-
novi, ki zdaj visite na onih mestih v zvoniku,
kjer so viseli stari stoletja, zvonite v zahvalo,
da ste nastali, podjubeljskim faranom nebeški
blagoslov v hiše in srečo in milost v vsako bi-
vališče in sleherno srce!

Št. Vid v Podjuni. (Blagoslovljenje zvonov.)
22. junij je bil kljub dežju za našo faro dan veselja. Mil.
g. prošt iz Dobrle vasi so tu blagoslovili 3 nove zvo-
nove in g. poslanec Poljanec je imel slavnostno pri-
digo. Zvonovi tehtajo skupno 1669 kg (fis, cis, ais),
vlila jih je tvrdka Oberascher v Solnogradu za ceno
53.000 K en kilogram všteti prevoz. Harmonija zvonov
je prekrasna, slišijo se celo do Dobrle vasi. Ta dan je
darovalo 6 botrov, 59 družic in drugi navzoči verniki
veliko sveto 10.904.000 K. Vsa čast in slava in zahvala
jim. — Stirinajst dni nato sta bila blagoslovljena po mil.
g. proštu 2 zvona v Mokrijah (en zvon je določen za
šentdanijsko podružnico), ki tehtata skupaj 364 kg. Pri-
digoval je domačin čg. Starc. Dan je bil prekrasen,
razpoloženje res praznično: 4 botri, 18 družic je položilo
na oltar za ta zvona 4.860.000 K. Tedaj naša primeroma
majhna župnija (šteje 912 duš) je dala v dnevih blago-
slovljenja zvonov veliko svoto 15.764.900 K z obče-
danja vredno požrtvovalnostjo. S tem nabranim de-
narjem in s prejšnjimi prispevki skoraj vseh faranov
bomo že lahko zvone plačali. Ako teh par dolžnikov še
stori svojo dolžnost, bomo popravili tudi cerkveno pro-
pri farni cerkvi. Vsem dobrotnikom novih 5 zvonov kli-
čemo: Bog plačaj tu in v večnosti!

Šmarjeta pri Pliberku. (Novi zvonovi.) Šmarjeta v
pliberški fari bralcem „Korošk. Slov.“ ni neznana. Saj
je bil lansko leto enkrat cel podlistek o njej, kako je
lepa, solčna. Zdaj je še mnogo lepša, odkar ima na-
mreč nove zvonove. Dne 15. junija smo jih blagoslovili
v znaku veselja. Lepo, zelo lepo je bilo tedaj v Šmar-
jeti, so govorili ljudje, da še nikoli tako. Slovesna maša
s tremi duhovniki, Bog ve, ali je videla šmarješka cer-
kev kaj takega od dne, ko je bila posvečena. Po cerk-
veni slovesnosti smo se pri pd. Štefanu imeli še prav
dobro in bili veseli, kakor pač pri gorjancih ni drugače
mogoče. Lepo donijo trije šmarješki zvonovi dol v do-
lino in nas vabijo gor; in verjemite nam, Šmarječani,
da bi radi prišli večkrat, ko bi le imeli čas.

Bilčovs. Dolgo že nismo Bilčovščani nič
kaj povedali, kako se pri nas možimo in ženi-
mo. Radi tega pa danes malo več. Četudi je
večkrat slabo vreme, pa vse glih nič ne poma-
ga, ko pride ta pravi čas, mora pač biti hoscit.
Najprej se je začelo tam v Želučah. Prišel je
mladi Zilan iz Drave po pd. Čarejevo Barbijo
in nič ni pomagalo, fantie so še zapenjali, pa
kljub temu je le odšla z mladim možem na svoj
novi dom. — Koj kmalu zanjo pa je bilo vriska-
nje in petje nad Želučami, pri Strajniku. Vse je
hitelo gledat, kaj je, pa kaj, pd. Hrucej iz šent-
iliske fare je prišel po hčerko Nanijo in spet je
odpeljal našim fantom eno dečvo. Dne 23./VI.
je bila vesela svatba in sicer prav po lepi stari
navadi se je vršila poroka s sv. mašo. Tako je
prav! Držimo se starih navad! Malo je poča-
kal, pa si je mislil, če drugi morejo, jaz še prej,
hrib je visok in težko je hoditi navzgor in spet
je stal 29./VI. t. l. mladi par pred oltarjem. To-
maž Kropivnik, pd. Mežnar v Bilčovsu je pri-
peljal tje svojo izvoljenko Leskovnikovo Moj-
cijo, kjer sta si obljubila zvestobo do groba.
Vesela je bila poroka, pajpada tudi vriskali
smo. Tako se menja pri nas veselje in žalost,
dež in solnce. Neznosno bi bilo življenje v ved-
ni žalosti, zato je pač dobro, da je človek vča
naše sreče, ako nikoli ne bi okusili grenkega
sih vesel, a nikakor mi ne bi znali ceniti dneve
kelih trpljenja in žalosti. Novoporočenci naj si
to zapomnijo, mi jim pa še kličemo: Bili sreč-
ni, prav na mnoga leta.

Pečnica. (Smrt vzornega mladeniča.) Po kratki bolezni je preminul v beljaški bolnici, kamor je bil prepeljan v svrhu operacije pd. Friedelnov Zepej iz Zgornjih Borovelj, dasi star komaj dvajset let. Veličasten pogreb na domače pokopališče dne 9. julija, ki se ga je udeležila velika množica pogrebcev z mnogoštevilnimi venci in šopki, da spremlja umrlega vzornega mladeniča na zadnji poti, je bil najboljši dokaz, da za njim ne žaluje samo Friedelnova družina, marveč pomeni njegova smrt bridko izgubo za celo faro zlasti pa še za izobraževalno društvo „Jepa“, kojega vnet blagajnik je bil pokojni. Domači gospod župnik je ob odprtem grobu postavil umrlega za vzor krščanskega mladeniča in govoril težko prizadetim starišem tolažilne besede. Ko se je od njega imenom izobraževalnega društva poslovil se č. g. župnik iz Loč, so mu zapeli domači pevci v zadnji pozdrav žalostinko. Počivaj v miru, de svidenja nad zvezdami! Žaljuči Friedelnovi družini pa naše najgloblje sožalje.

Šmarjeta pri Pliberku. (Smrt.) Položili smo k večnemu počitku Krof Tomeja, ki nam je bil vsem tako mil in drag. Društvo je izgubilo z njim enega najdelavnejših članov. Najlepši spomenik mu bo društvo postavilo, ako bo šlo na delo s podvojenimi močmi po njegovi začetni poti v prospeh našega naroda. Počivaj v miru!

DRUŠTVENI VESTNIK

Ledince. (Obisk pevcev in igralcev iz Sveč.) V nedeljo dne 6. julija so napravili pevci in igralci iz Sveč izlet v Ledince k Hanjželnu, kakor je bilo svoj čas naznanjeno v „Koroškem Slovincu“. K predstavi „Lumpacij vagabund“, ki so jo uprizorili došli gostje, se je zbralo precejšnje število Slovencev iz pečniške fare in iz sosednjih krajev. Prišlo pa bi jih brezdvomno še več, da ne bi bil ta dan v bližnjih Ločah „semenj“. Svečani so nas s predstavitvijo imenovane trideranske burke prav imenitno zabavali, tako, da smo se v resnici nasmejali za osem dni, kakor nam je predsednik izobraževalnega društva iz Sveč v svojem uvodnem govoru vedel vnaprej povedati. Prav posebno pa nam je ugajalo lepo ubrano petje, s katerim so nas kratkočasili med odmori. Da so Svečani znani kot dobri pevci, smo vedeli že preje, toda da znajo svoje glasove tako mojstrsko obvladati — kar je prav posebno zasluga njih pevovodje — je vzbudilo pozornost in občudovanje vseh poslušalcev. Zahvali, ki jo tem potom izrekamo izobraževalnemu društvu v Svečah za njegov obisk, pridružujemo željo, da bi se taki medsebojni obiski večkrat ponovili, ker so najboljše sredstvo za tekmovanje, napredek in medsebojno spoznavanje slovenske mladine.

Pliberk. (Iz življenja Marijine družbe.) Treba je zopet se nekoliko oglasiti, da ne bodo sestre po širni Koroški imele vtis, kot da pliberške družbenice spimo. Dela nam ne zmanjka nikoli, in to je prav; saj ravno delo nam slajša življenje, dokler ne presega moči. Zlasti od Velike noči sem smo preživele mnogo dela polnih, pa tudi lepih, veselih dni. Mesec majnik je bil napolnjen s pripravami za blagoslovljenje novih zvonov, za katero je ravno Marijina družba imela mnogo storiti. Tem slajše veselje pa smo uživale na dan blagosloavljanja dne 25. majnika ko nas je 26 po številu tvorilo častno spremstvo Marijinega zvona. Komaj tri tedne pozneje so sestre, ki spadajo pod šmarješki zvon, obhajale enak vesel praznik pri svoji podružnici v Šmarjeti. Dne 22. junija pa smo imele lepo družinsko slavlje: sprejem novih članic. Pri tej priložnosti so nas obiskali mil. g. prošt V. Limpl kot škofijski voditelj Marijinih družb. pri izvencerkvenem delu so nam govorili spodbudne nagovori, kako naj čuvamo tempel sv. Duha v nas. Tudi pri izvencerkvenem delu so nam govorili spodbudne besede, češ, da je Marijina družba plemstvo vsake župnije in se mora te časti zavedati. Ena izmed sester nas je bodrila, da naj storimo vse za Marijino družbo in njeno rast, ba bodemo mogle v jeseni 8. dec. z veseljem in ponosom obhajati petletnico njenega obstoja. Z otroško igro „Ugnana Neugnanka“, katero so nekatere novinke in manjše deklice prav ljubko predstavljale, se je končala slovesnost.

GOSPODARSKI VESTNIK

Nove pristojbine za vizum. Narodni skupščini je predložena nova tarifa za vizum inozemcev, ki hočejo potovati v ali skozi Avstrijo: za več potovanj v teku 12 mesecev 10 zlatih kron, za eno potovanje v teku 12 mesecev 5 zlatih kron, za enkratno vožnjo skozi državo

v teku 12 mesecev 1 zlata krona ali 14.400 papirnatih.

Zanimivo za kmete. Postavo o bolniškem zavarovanju kmetov so svoj čas sklenili v državnem zboru na Dunaju. Koliko nepotrebnih plačil so imeli ni še imajo kmetje, posli pa med nami od zavarovanja nobenega dobička, ker se vsak raje zdravi doma, ako izvzamen nesreče pri strojih. Proti tej postavi o bolniškem zavarovanju pa se je pritožila deželna vlada v Solnogradu češ, da državni zbor nima pravice dajati postav, ki se tičejo poslova itd., ampak edino deželni zbori. Upravno sodišče na Dunaju je pritožbi ugodilo in izreklo, da je postava o bolniškem zavarovanju neveljavna. Da pa ne nastane naenkrat zmeda, so na Dunaju sklenili, da imajo dežele šest mesecev časa, da postavo preuredijo v deželno postavo, ker sicer veljavnost postave preneha. Sedaj torej ta zadeva pride pred deželni zbor in Bauernbund bo moral svojo barvo pokazati.

Groza! Če kmet več izda, kakor dobi, pravimo da slabo gospodari in dolgove dela. In kaj naj rečemo o naši državi, ki svojega blaga proda za 1031 milijonov zl. kron, a v istem času — l. 1923 — tujega blaga kupi za 1849 milijonov zl. kron, to je za 818 milijonov zl. kron več, kakor je sprejela pri prodaji. Za toliko smo lani postali ubožnejši. L. 1922 je bilo primanjklaja 646 milijonov zl. kron, letos pa že 818 milijonov zl. kron ali 11.779 milijard papirnatih kron.

Juljski deficit. Vlada in gen. komisar sta napravila za julij sledeči proračun: izdatki 758 milijard papirnatih ali 52,6 milijona zlatih kron, dohodki 653 milijard pap. ali 45,6 milijona zlatih, deficit tedaj 101 milijarda papirnatih ali 7 milijonov zlatih, ki ga bo krilo posojilo Društva narodov.

Dunajska blagovna borza. Žito: pšenica 3050—3100, rž 2800—2850, ječmen 2975—3175, ješprenj 4000—7000, kruzna rumunska 2550 do 2650, oves 2750—2850, proso 2300—2400, kaša 4500—4900, fižol 6100—6300, grah 3300—4300, leča 5400—5800, krompir 2800—5000 K za kg. Mlevski izdelki: pšenični zdrob 5700—5800, koruzni zdrob 3800—3900, pšenična moka „0“ 5550—5650, moka za kuho 4700—4900, krušna moka 3800—4000, moka za krmo 2450—2700, ržena moka 4400—4500, pšenični otrobi 1750 do 1800, rženi otrobi 1750—1800 K za kg. — Krma: polsladke seno 100—105.000, sladko 115—125.000, slama zmešana 60—65.000, povezana 95—105.000 K za metercent.

Borza. Dunaj, 14. VII. Dolar 70,460, milijarda nemških mark 16,46, funt šterling 309,200, franc. frank 3670, lira 3070, dinar 837, poljski zlati 13,530, rumunski lej 314, švic. frank 13,510, češka krona 2092, ogrska 0,83 K. — Curich 14. VII. Avstrijska krona 0,0077, ogrska 0,0068, češka 16,12, dinar 6,45, franc. frank 28,20 cent.

ČEBELARSKI VESTNIK

Čebelarstvo poročilo za mesec junij.

Dobro! vas, 496 m morske višine.

Čebelar je imel upanje, da bo junij boljši kot je bil majnik, a se je varal. Roji, katere je pričakoval, so marsikateri izostali. Pa tudi na teži ni bilo veliko dobička. Čistega dobička je komaj ½ kg. V prvi tretjini meseca je bilo še nekaj — 200 dkg, v drugi tretjini je opazovalni panj rojil in tehtnica je morala priti pod drugi panj AŽ. Dobitka je bilo 20 dkg. V zadnji tretjini se je pa prikazal velik primanjkljaj 70 dkg. Največji prirastek je dal 2. junij, 85 dkg.

Toplina zraka je bila do malega ista kakor prejšnji mesec majnik: največja 27° C, srednjemesečna 16° C. Pogosti dež je zabranil čebelarji biro posebno na lipi. Zgodnja lipa je začela dobro medila, a deževalo je od 21. do 25. in po dežju je bilo z biro na lipi kakor bi odrezal. Prišli so zopet lepi in jasni dnevi, a čebele so slabo letele in vsak dan je bil primanjkljaj od 10—40 dkg. Kosa je tudi vzela vse medonosne cvetlice.

Meseca julija pa pošljemo opazovalni panj na planino, da se tam poživijo in boljše pripravi za glavno biro na ajdi. Med tem časom pa pride na tehtnico dzierzonoveni kranjč (na okvirje), ki je bil določen za rojenje, pa ni prišel do tega.

Dobro bi bilo, da bi tudi drugi čebelarji

(Gorjanci, Rožani) poročali vsaj nekoliko, da bi se dobil nekak pregled o čebelni paši in da bi prišli bolj v stik. Ni treba zaradi tega tehtnice, izkušen čebelar itak ve, če se čebelarji spredaj sveti, kaj to pomeni. Čebelarji, poskusite!

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Zadnji čas se na Dunaju poje zelo malo kruha. Vzrok leži v tem, da je prebivalstvo že tako obubožalo, da mora štediti celo že pri kruhu. — Na Poljskem so znanprej v veljavi samo zlati: en zlat je vreden 1.800.000 papirnatih poljskih mark. — V bližini Milana v Italiji je divjal v terek strašen vihar. Vojaško letališče in hangarji z aeroplani so razdejani. Več tovarov je porušenih; škoda znaša 20 milijonov lir. — Premoženje aretiranega fašista Marinellija je državna oblast zaplenila: 7 milijonov lir je dobila v denarju. — Tekom revolucijske vstaje v San Paolo v Braziliji je bilo usmrčenih 250 in ranjenih čez 200 oseb. — Na Dunaju je 171 kino-gledališč s 68.171 sedeži. — Alkoholna prepoved v Angliji je bila v parlamentu odklonjena. — V maju se je iz naše države izvozilo za 108,6 milijona zlatih kron in uvozilo za 183,6 milijona, da znaša pasiva 75 milijonov zlatih kron. Od januarja do konca maja se je izvozilo za 423,1 milijona zlatih kron manj kot uvozilo. — Preteklo nedeljo je utonilo pri kopanju na Dunaju 6 oseb. — Indeks se ta mesec ni spremenil.

Strašen požar v Messini. Iz Messine prihajajo podrobna poročila o strašnem požaru, ki je divjal tamkaj dne 10. t. m. Zgradbe, javne in zasebne, so v Messini po zadnjem katastrofalnem potresu, večinoma lesene. Navedenega dne je nastal požar v paviljonu ljudske šole na cesti S. Martino. Otroci in učiteljstvo so morali v begu zapustiti šolo. Na nesrečo je pihal silen veter in ogenj se je z bliskovit onaglico razširil na bližnjo cerkev in na gimnazijski licej. Kljub naporom gasilcev in vojaških čet so bila tekom pol ure vsa tri poslopja popolnoma uničena. Iz cerkve so mogli rešiti le nekaj svete oprave. Ogenj se je širil dalje ter upepelil še 250 barak in še mnogo drugih poslopij. Brez strehe je par tisoč ljudi. Gledališča so odpovedala predstave. — Glasom govorice so požar namenoma povzročili dijaki, nezadovoljni s strogostjo profesorjev.

Za tiskovni sklad so darovali:

Plačana kazen radi zamude 5000; neimenovan iz Št. Petra 2000; Rutar Valentin, Št. Peter, 10.000; nekdo iz Šmarjete 14.000; Izak Josef podaril obresti 50.000 (imenovani so bili februarja spregledani); neimenovan 5000; Trampič Terezija, Celovec, 5000; Bayer Stefan, župnik, Loga vas, 20.000; Erat Anton, Marija na Zili, 2000; Krajnc Tomaž, Pokrče, 10.000; Hedenik Jakob, Ščedem, 5000; dr. Zeichen Franc, Pliberk, 20.000; Stöcklinger Josip, Št. Jakob pri Celovcu, 5000; Stöcklinger Angela, Št. Jakob pri Celovcu 7000; Mocher Peter, Beljak, 10.000 K. Darovalcem srčna hvala. Da bi našli mnogo posnemalcev!

Vabilo

k igri

Krivoprisežnik

ki jo priredi kat. slov. izobraževalno društvo v Globasnici v nedeljo, dne 20. julija popoldne v društvenih prostorih. Po igri je

velika tombola

katere čisti dobiček se porabi za nabavo novih zvonov v Večni vasi. K obilni udeležbi vabi odbor.

Želim dobiti mladega ali vsaj ne prestarega **psička**,

najrajše špiceljna, prijaznega in dobrega varha. 100 Alojz Vauti, župnik v Selah.

Mojstrovsko čelo in gosli išče in kupi Josip Háša, Wien V., Margaretenplatz 6.